

[Socialministeren.]

mine egne Erfaringer i de senere Aar har vist mig, at det egentlig er komplet lige-gyldigt, hvilke Forslag en Regering fremsætter, hvilke Argumenter den anvender, og i hvilken Udstrækning den imødekommer Oppositionens Argumenter fra i Fjor, for i samme Øjeblik der kommer et nyt Forslag, bliver det slet ikke det, der bliver diskuteret, det bliver den almindelige politiske Situation. Derfor har jeg heller ikke nogen virkelig Interesse i at foretage en saglig Gennemgang af Betænkningen, af de saakaldte — mere eller mindre vellykkede — Argumenter i Betænkningen, for de vilde ikke ønskes opretholdt i det Øjeblik, man gik ind paa dem og kom med et nyt Forslag — at spille Tid er der ingen Grund til.

Jeg vil takke de ærede Ordførere for Socialdemokratiet og det radikale Venstre for deres Imødegaaelse af de Argumenter, der har været fremsat af den ærede Oppositions Ordførere, samt for de Udtalelser, der foreligger i Betænkningen. Den ærede Ordfører for Venstre (Søren P. Larsen) holdt jo en Tale, som dels var lyrisk, dels let demagogisk, og som væsentlig handlede om Arbejdsløshedskassernes Kontingentpolitik — hvilke Udtalelser allerede er imødegaaet — og desuden om Venstres umaadelige Interesse i de arbejdsløses Ønske om at faa Arbejde i Stedet for Understøttelse, hvoraf man dog ikke fra Venstres Side skal lade sig forlede til at tro, at naar man ikke kan faa Arbejde, skulde man foretrække ogsaa at blive fri for Understøttelse — og ved Arbejde mener den ærede Ordfører jo vel at mærke Arbejde for en Betaling, som Venstre vil finde passende, efter at det, der kaldes for Fagforeningsregimentet, er sprængt, men det bliver det nu ikke.

Til den ærede Ordfører Hr. Christmas Møller, der bemærkede, at det i Virkeligheden var unyttigt, at de 4 Partier altid stillede sig stædigt og blot fremhævede deres egne Standpunkter, Udtalelser, der allerede er imødegaaet af det ærede Medlem Hr. Lundberg, vil jeg blot sige, at jeg kan ikke beskæftige mig en Dag med Arbejdsløshedsløvgivning og Kriseløvgivning, uden at jeg paa et hvilket som helst Tidspunkt ser det konservative Folkepartis utrolig stædige Fastholden af sin Krisepolitik, som ikke finder Tilslutning fra noget andet Parti, og som møder den skarpeste Modstand fra den ærede bortrejste egentlige Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Krag. I det Øjeblik, den ærede konservative Ordfører kunde faa sit eget Parti til paa dette Omraade at opgive den fælles Krisekasse,

var vi allerede et Stykke længere, men den dukker op, hver eneste Gang der er Tale om Lovgivning paa dette Omraade.

Den ærede Ordfører for det radikale Venstre (Rager) saavel som den ærede socialdemokratiske Ordfører (Einer Jensen) har jo i Virkeligheden nævnt, hvad der var det centrale i dette Lovforslag. Her er jo ikke Tale om nogen Forøgelse af Udgifterne. Her er i Virkeligheden Tale om en bedre Fordeling af Udgifterne til disse Formaal plus en vis Hensyntagen, en vis menneskelig og medborgerlig Hensyntagen til alle de Tusinder, der uden egen Skyld er kommet ind i Arbejdsløsheden. Det er kun dette sidste Hensyn, de ærede Oppositionspartier undgaar at tage ved at stemme imod dette Lovforslag.

I øvrigt var, som det ogsaa er blevet fremhævet af de to ærede Ordførere for Regeringspartierne, alt, hvad der blev anført, et Opkog af den almindelige Arbejdsløsheddebat i Anledning af Retsforbundets Forespørgsel forleden, og overfor dette har jeg egentlig ikke særlig megen Lyst til at begynde at optage den Debat, som i Virkeligheden Statsministeren førte forleden, men jeg skal dog gøre et Par Bemærkninger.

Den ærede konservative Ordfører havde i Dag den Dristighed at sige, som han ogsaa har haft det i Betænkningen at skrive, at der fra Regeringens Side intet eller næsten intet er gjort for at afhjælpe Arbejdsløsheden. Hvis man vil se paa dette Spørgsmaal, maa man jo undersøge, ad hvilke Veje Arbejdsløsheden kan afhjælpes — for saa vidt den overhovedet kan afhjælpes — i et Land som Danmark, dels hvad der direkte kan gøres, dels hvilke indirekte Virkninger Lovforanstaltninger, som Oppositionen ikke vil gennemføre, vil faa med Hensyn til Arbejdsløshedens Nedsættelse.

Af Statsministerens Udtalelser ved Retsforbundets Arbejdsløshed forespørgsel fremgaar, hvad der er gjort. Jeg skal ganske kort nævne det: Arbejder, der staar i Forbindelse med Markedsudvalget, Industriraadets Ønske af 8. December 1930, Loven om Fremme af danske Erhvervsinteresser, Loven om Støtte for Fiskeriets Udvikling samt en hel Række offentlige Arbejder, paa den førstkommande Finanslov allerede 6 Mill. Kr. mere end sædvanlig til Statsbanernes Anlægsbudget. Endvidere skal jeg nævne det Afsnit af Statsministerens Tale, der omhandlede Muligheden for Fremskyndelse af allerede planlagte Arbejder, en Mulighed, det er paalagt alle Ministre at undersøge. Dernæst Loven om Elektrificering af Københavns Nærtrafik, der jo